

Sygn. akt VIII U 151/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Stańczyk
Protokolant:	p.o. prot. sądowego Dorota Hordziejewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 czerwca 2017 roku w L.

sprawy M. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wypłatę części uzupełniającej renty rolniczej od wcześniejszej daty

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 24 listopada 2016 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. B. prawo do wypłaty 100% części uzupełniającej renty począwszy od 1 listopada 2013 roku.

Sygn. akt VIII U 151/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2016 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał M. B. prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej od dnia 1 listopada 2016 roku. (decyzja – k. 77 akt KRUS).

M. B. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do renty w pełnej wysokości ale począwszy od listopada 2013 roku. W uzasadnieniu argumentował, że od dnia wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 r., poz. 637) spełnia wszystkie warunki wymagane do otrzymania renty rolniczej w pełnej wysokości – jego żona S. B. podlega bowiem rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu i opłaca stosowne składki od listopada 2010 roku, o czym KRUS był odpowiednio poinformowany (odwołanie – k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że jest ona zgodna ze stanem faktycznym oraz prawnym. Podniósł, iż świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa do tego świadczenia nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (odpowiedź na odwołanie – k. 5 a.s.).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska. Wnioskodawca podkreślił, iż kwestionuje datę, od jakiej przyznano mu prawo do części uzupełniającej świadczenia w wysokości 100%, wskazując iż powinno to nastąpić od dnia 21 listopada 2013 roku tj. za okres obejmujący trzy lata przed datą złożenia wniosku w tym zakresie (k. 12 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:

M. B. od dnia 1 kwietnia 1993 roku uprawniony był do rolniczej renty wypadkowej (decyzja k. 14 akt KRUS). Wypłata części uzupełniającej świadczenia zawieszona była wówczas w 50% z powodu niezaprzerstania prowadzenia działalności rolniczej.

Na podstawie decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego od dnia 1 sierpnia 2004 roku wnioskodawcy zawieszono wypłatę części uzupełniającej świadczenia w wysokości 100% (decyzja z dnia 28 lipca 2004 roku – k. 62 akt KRUS).

Decyzją z dnia 25 stycznia 2010 roku KRUS objął ubezpieczeniem społecznym rolników żonę odwołującego S. B. (k. 71 akt KRUS).

W dniu 21 listopada 2016 roku M. B. złożył wniosek o wypłatę części uzupełniającej świadczenia, wskazując, iż jego żona jest ubezpieczona w KRUS (k. 132 akt KRUS).

Rozpatrując powyższy wniosek, zaskarżoną decyzją przyznano M. B. prawo do wypłaty 100 % części uzupełniającej świadczenia od dnia 1 listopada 2016 roku tj. od miesiąca złożenia wniosku (k. 77 akt KRUS).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, które Sąd obdarzył wiarą. Składają się na nie decyzje organu rentowego - dowody te nie były kwestionowane przez strony, a okoliczności w nich potwierdzone nie były sporne w niniejszej sprawie.

Odwołanie M. B. zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie znajduje zastosowanie przepis art. 28 ust. 11 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2008, nr 50, poz. 291 ze zm.), zgodnie z którym w przypadku, gdy rencista lub emeryt uprawniony do emerytury z art. 19 ust. 1 w/w ustawy prowadzi działalność rolniczą z małżonkiem podlegającym ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z mocy ustawy, wypłata części uzupełniającej świadczenia nie ulega zawieszeniu.

Przepis ten został wprowadzony na podstawie art. 3 pkt 7 lit. c ustawy z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 roku, poz. 637) i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2013 roku.

Kwestią sporną w sprawie było to, czy wznowienie wypłaty 100 % części uzupełniającej renty rolniczej winno nastąpić na wniosek ubezpieczonego, zgodnie z dyspozycją art. 44 ust. 5 cyt. ustawy, czy też z urzędu, stosownie do treści art. 44 ust. 3 w/w ustawy.

Jak stanowi art. 44 ust. 5 cyt. ustawy wznowienie zawieszanej lub wstrzymanej wypłaty świadczenia bądź jego części następuje na wniosek. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 44 ust. 3 cyt. ustawy zmiany w indywidualnym wymiarze świadczeń z ubezpieczenia, wynikające ze zmian w przepisach prawa, ustala się z urzędu.

Tym samym przepis art. 44 ust. 3 cyt. ustawy przewiduje wyjątek od generalnej zasady obowiązującej w prawie ubezpieczeń społecznych, polegającej na wypłacie świadczeń na wniosek, poczynając od dnia powstania prawa do świadczenia, jednakże nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono stosowny. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, w sytuacji zmiany w indywidualnym wymiarze świadczeń z ubezpieczenia, wynikającej ze zmiany w przepisach prawa, organ rentowy zobowiązany jest do ustalenia wysokości tego świadczenia z urzędu.

W przedmiotowej sprawie wznowienie wypłaty 100 % części uzupełniającej renty rolniczej, tj. zmiana w indywidualnym wymiarze świadczenia z ubezpieczenia, wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2013 roku przepisu art. 28 ust. 11 w/w ustawy, a zatem ze zmiany w przepisach prawa, o której mowa w art. 44 ust. 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu ustalenie wysokości świadczenia należnego wnioskodawcy winno nastąpić z urzędu od dnia, w którym nastąpiła zmiana w przepisach, skutkująca zmianą wysokości świadczenia, stosownie do art. 44 ust. 3 cyt. ustawy bez konieczności składania przez ubezpieczonego wniosku o wznowienie wypłaty 100 % części uzupełniającej renty w trybie art. 44 ust. 5 ustawy. Analogiczne stanowisko zawarł też w wyroku z dnia 2 lipca 2014 roku Sąd Apelacyjny w Białymstoku, w analogicznym stanie faktycznym, sygn. akt III AUa 137/14, nr 1047020).

Zmiana przepisów nastąpiła od dnia 1 stycznia 2013 roku, zaś brak wypłaty 100% części uzupełniającej świadczenia od dnia jej wejścia w życie stanowił błąd organu rentowego, który nie zastosował w tym przypadku przywołanego art. 44 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W takiej sytuacji, na mocy art. 52 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zastosowanie znajdują przepis art. 133 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. 2016 r., poz. 887 ze zm.), zgodnie z którym w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Biorąc pod uwagę, że odwołujący złożył taki wniosek w dniu 21 listopada 2016 roku, prawo do wypłaty 100% części uzupełniającej należało mu przyznać począwszy od dnia 21 listopada 2013 roku.

Z tych względów Sąd Okręgowy w Lublinie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.